II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 28ης Οκτωβρίου 1998

σχετικά με τις ενισχύσεις τις οποίες η Ιταλία προτίθεται να χορηγήσει στην επιχείρηση Acciaierie di Bolzano SpA

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(1998) 3439]

(Το κείμενο στην ιταλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2000/66/ΕΚΑΧ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την απόφαση αριθ. 2496/96/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με τη θέσπιση κοινοτικών κανόνων για τις ενισχύσεις προς τη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα [1], και ιδίως το άρθρο 6 παράγραφος 5,

αφού έδωσε στα ενδιαφερόμενα μέρη τη δυνατότητα να γνωστοποιήσουν τις απόψεις τους επί των αιτιάσεων που διατύπωσε η Επιτροπή [2],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I

Με επιστολή της 23ης Ιουλίου 1998, η Επιτροπή ενημέρωσε τις ιταλικές αρχές για την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 6 παράγραφος 5 της απόφασης αριθ. 2496/96/ΕΚΑΧ (εφεξής «κώδικας ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα») όσον αφορά τις ενισχύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος και τις ενισχύσεις για έρευνα και ανάπτυξη, τις οποίες η αυτόνομη επαρχία του Bolzano σχεδίαζε να χορηγήσει στη χαλυβουργική επιχείρηση Acciaierie di Bolzano SpA (εφεξής «ACB»).

Από τις πληροφορίες που έχει στη διάθεσή της, οι οποίες προέρχονται αποκλειστικά από τις επιστολές που της απηύθυναν οι ιταλικές αρχές, η Επιτροπή αντλεί τα ακόλουθα συμπεράσματα.

Ενισχύσεις για έρευνα και ανάπτυξη

Το άρθρο 2 του κώδικα ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα προβλέπει ότι οι ενισχύσεις που χορηγούνται σε χαλυβουργικές επιχειρήσεις για την κάλυψη δαπανών σχετιζόμενων με έρευνα και ανάπτυξη μπορούν να θεωρηθούν ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά εάν είναι σύμφωνες με τους κανόνες που προβλέπονται στο κοινοτικό πλαίσιο για τις ενισχύσεις στην έρευνα και ανάπτυξη [3].

Οι διατάξεις του πλαισίου που σχετίζονται με την παρούσα απόφαση είναι οι ακόλουθες:

— μπορούν να εγκρίνονται ενισχύσεις στη βιομηχανική έρευνα που αποσκοπεί στην απόκτηση νέων γνώσεων για την ανάπτυξη νέων προϊόντων, μεθόδων ή υπηρεσιών,

— τα σχέδια έρευνας και ανάπτυξης σε προανταγωνιστικό στάδιο είναι επιλέξιμα εφόσον δεν μπορούν να μετατρέπονται ή να χρησιμοποιούνται για βιομηχανικές εφαρμογές ή για εμπορική εκμετάλλευση.

Η Επιτροπή έκρινε ότι, μέσω των κοινοποιηθέντων σχεδίων, η ACB επεδίωκε κυρίως να επεκτείνει το φάσμα των προϊόντων της προκειμένου να διεισδύσει σε νέες και πιο επικερδείς αγορές. Τα προϊόντα υπήρχαν και παράγονταν ήδη. Φαίνεται επίσης ότι σημαντικό μέρος των επενδύσεων αποσκοπούσε στην πραγματικότητα στον εκσυγχρονισμό των προϊόντων της ACB και των αναγκαίων για την παραγωγή τους εγκαταστάσεων και όχι στην ανάπτυξη νέων προϊόντων από ειδικούς χάλυβες.

[1] ΕΕ L 338 της 28.12.1996, σ. 42.
[2] ΕΕ C 269 της 28.8.1998, σ. 5.
[3] ΕΕ C 45 της 17.2.1996, σ. 5.

Η Επιτροπή έκρινε επίσης ότι το κόστος της εγκατάστασης και του μηχανολογικού και λοιπού εξοπλισμού που, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς της επιχείρησης, επρόκειτο να χρησιμοποιηθεί για έρευνα και ανάπτυξη, δεν φαινόταν να είναι επιλέξιμο, εφόσον η πραγματοποίηση των σχετικών δαπανών είχε αποφασιστεί από την εταιρεία ανεξάρτητα, στο πλαίσιο της μετατροπής της εγκατάστασης στο Bolzano: η εν λόγω ενίσχυση δεν αποτελούσε επομένως κίνητρο για τις επενδύσεις.

Ενισχύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος

Το συμβιβάσιμο των ενισχύσεων για την προστασία του περιβάλλοντος πρέπει να εκτιμάται με βάση το άρθρο 3 του κώδικα ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα, το οποίο προβλέπει ότι οι περιβαλλοντικές ενισχύσεις μπορούν να θεωρούνται ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά εάν είναι σύμφωνες με τους κανόνες που προβλέπονται στις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές για την προστασία του περιβάλλοντος [1], σύμφωνα με τα κριτήρια εφαρμογής που περιέχονται στο παράρτημα του κώδικα ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα.

Για την εκτίμηση της παρούσας υπόθεσης, η Επιτροπή σημείωσε ότι οι κατευθυντήριες γραμμές για τις περιβαλλοντικές ενισχύσεις προβλέπουν ότι οι ενισχύσεις που αποσκοπούν στην εξασφάλιση επιπέδων προστασίας του περιβάλλοντος ουσιαστικά υψηλότερων από τα ελάχιστα υποχρεωτικά πρότυπα μπορούν να εγκρίνονται έως ένα ανώτατο ποσοστό 30 %, σε ακαθάριστους όρους, του επιλέξιμου κόστους. Επιπλέον, το παράρτημα του κώδικα ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα προβλέπει ότι σε όλες τις περιπτώσεις αφαιρείται από την περιβαλλοντική ενίσχυση κάθε μείωση του κόστους παραγωγής ως αποτέλεσμα της ενίσχυσης.

Το παράρτημα προβλέπει επίσης ότι το υψηλότερο επίπεδο της ενίσχυσης που προκύπτει από μια ουσιαστική βελτίωση στην προστασία του περιβάλλοντος εφαρμόζεται μόνο στο μέρος της επένδυσης που επιτρέπει την επίτευξη του υψηλότερου βαθμού προστασίας του περιβάλλοντος.

Με βάση τα ανωτέρω, πρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η επένδυση προορίζεται μόνο για την προστασία του περιβάλλοντος και ότι, κατά συνέπεια, δεν είναι αναγκαία η αφαίρεση στοιχείων κόστους παραγωγής, εκτός των σχετιζόμενων με τις επενδύσεις για την ανακαίνιση των κεντρικών γραφείων της εταιρείας και τις επενδύσεις στη νέα οικολογική μονάδα για τη χημική αποσκωρίωση του χάλυβα σε ρόλους με ανάκτηση των υγρών αποβλήτων (που δεν μπορούν να διατεθούν στο περιβάλλον λόγω της παρουσίας τοξικών οξέων), οι οποίες μπορούν να θεωρηθούν ότι σχετίζονται με τη διαδικασία παραγωγής χάλυβα. Είναι επίσης σαφές από τις πληροφορίες που έχει στη διάθεσή της η Επιτροπή, ότι οι προτεινόμενες οικολογικές επενδύσεις θα επέτρεπαν στην ACB να επιτύχει ένα πολύ υψηλότερο επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος σε σχέση με τα ελάχιστα πρότυπα που προβλέπονται από τις ισχύουσες ρυθμίσεις.

Στην έκθεση ανεξάρτητων εμπειρογνωμόνων που υπέβαλαν οι ιταλικές αρχές αναφερόταν ότι χάρη στις κοινοποιηθείσες επενδύσεις για την προσαρμογή της σχετικά πρόσφατης εγκατάστασης, η ACB θα περιόριζε τη συγκέντρωση πρωτογενών και δευτερογενών καυσαερίων σε σκόνη σε 1 mg/Nm³, ενώ το όριο που προβλέπει η ιταλική νομοθεσία είναι 10 mg/Nm³ (προεδρικό διάταγμα αριθ. 203/88 και υπουργική απόφαση της 12ης Ιουλίου 1990). Επιπλέον, τα καυσαέρια αυτά δεν θα περιέχουν πλέον ούτε διοξείδιο του άνθρακα ούτε βενζοφουράνιο (PCDD + PCDF), παρόλο που η ιταλική νομοθεσία δεν επιβάλλει παρόμοιους περιορισμούς. Οι επενδύσεις αυτές θα επιτρέψουν επίσης τη μείωση του θορύβου σε λιγότερο από 50 dBA, ενώ το νόμιμο όριο είναι 70 dBA. Οι επενδύσεις θα επιτρέψουν την πλήρη εξάλειψη του διοξειδίου του θείου, για το οποίο το όριο που προβλέπει η ιταλική νομοθεσία είναι 1 700 mg/m³, με τη χρήση συστήματος θέρμανσης που τροφοδοτείται με μεθάνιο και δεν ρυπαίνει την ατμόσφαιρα. Τέλος, η μείωση και απορρόφηση των καυσαερίων και της σκόνης θα εξασφαλίσει τον περιορισμό τους σε λιγότερο από 25 mg/Nm³, ενώ το νόμιμο όριο είναι 150 mg/Nm³, σε συνδυασμό με την πλήρη εξάλειψή τους στους χώρους εργασίας.

Οι σημαντικές πρόσθετες δαπάνες που συνεπάγονται οι περιβαλλοντικές επενδύσεις, σε σχέση με εκείνες που απαιτούνται για την προσαρμογή της εγκατάστασης στις ελάχιστες νόμιμες απαιτήσεις, θα ήταν δικαιολογημένες στην περίπτωση αυτή, δεδομένου ότι το χαλυβουργείο είναι εγκατεστημένο εντός της πόλης του Bolzano, γεγονός που οδήγησε στο παρελθόν τους κατοίκους της σχετικής περιοχής να ιδρύσουν ενώσεις προκειμένου να διαμαρτυρηθούν για τις περιβαλλοντικές συνθήκες. Για το λόγο αυτό, η ACB αποφάσισε να επενδύσει σε πολύ μεγαλύτερη κλίμακα από ό,τι θα ήταν αναγκαίο για να συμμορφωθεί με τα περιβαλλοντικά πρότυπα, αποφασίζοντας μάλιστα να αντικαταστήσει μια μονάδα παραγωγής η οποία, παρότι οπωσδήποτε μη παρωχημένης τεχνολογίας, δεν επέτρεπε ωστόσο να εξασφαλιστεί το υψηλότερο επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος που η εταιρεία επεδίωκε να επιτύχει.

Αυτό ισχύει για τη νέα οικολογική μονάδα για τη χημική αποσκωρίωση του χάλυβα σε ρόλους με ανάκτηση των υγρών αποβλήτων. Η έκθεση εμπειρογνωμόνων που υπέβαλαν οι ιταλικές αρχές διευκρίνισε ότι η παλαιά μονάδα, η οποία κατασκευάστηκε στα μέσα της δεκαετίας του 70, θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για άλλα δέκα χρόνια, δηλαδή τουλάχιστον έως το 2008. Αυτό σημαίνει ότι σήμερα, δηλαδή κατά το χρόνο που η ASB αποφασίζει να την αντικαταστήσει, η μονάδα έχει ακόμα μια σημαντική διάρκεια ζωής, της τάξεως του 25 %. Το ίδιο ισχύει για το νέο σύστημα επεξεργασίας υγρών αποβλήτων, το οποίο κατασκευάστηκε το 1975 και θα μπορούσε να λειτουργήσει έως το 2006.

Συνεπώς, η Επιτροπή είχε βάσιμους λόγους να συμπεράνει ότι η ACB σχεδίαζε να επιτύχει ένα ουσιαστικά υψηλότερο επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος από εκείνο που απαιτεί η ισχύουσα νομοθεσία. Επιπλέον, από την κοινοποίηση κατέστη σαφές ότι η αύξηση της ενίσχυσης για τις ανωτέρω αναφερόμενες οικολογικές επενδύσεις δεν έχει υπολογιστεί με βάση το συνολικό ποσό των επενδύσεων (49,5 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες), αλλά μόνο με βάση τις πρόσθετες επενδύσεις που αποσκοπούσαν στην επίτευξη του υψηλότερου επιπέδου προστασίας του περιβάλλοντος (31,3 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες).

Όσον αφορά την αντικατάσταση των επικαλύψεων των κτιρίων στα οποία στεγάζονται τα κεντρικά γραφεία και η εγκατάσταση αυτή καθαυτή, για την οποία οι συνολικές επενδύσεις θα ανέρχονταν σε περίπου 6,5 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες, η Επιτροπή συμπέρανε από την έκθεση εμπειρογνωμόνων ότι η φθορά τους ήταν τόσο σημαντική ώστε οι επενδύσεις αυτές να είναι απόλυτα αναγκαίες. Ήταν επομένως πιθανό ότι οι εργασίες αυτές θα είχαν πραγματοποιηθεί σε κάθε περίπτωση, εφόσον ήταν απόλυτα αναγκαίες λόγω της κατάστασης των επικαλύψεων. Σύμφωνα με τον κώδικα ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα, η Επιτροπή συμπέρανε ότι, εφόσον οι οικολογικές επενδύσεις αφορούσαν εργασίες που δεν μπορούσαν σε καμία περίπτωση να καθυστερήσουν, τα σχέδια δεν μπορούσαν να θεωρηθούν επιλέξιμα για περιβαλλοντικές ενισχύσεις.

[1] ΕΕ C 72 της 10.3.1994, σ. 3.

Τέλος, φαινόταν ότι η νέα οικολογική μονάδα χημικής αποσκωρίωσης, για την οποία επενδύθηκαν συνολικά 13 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες, θα επηρέαζε σημαντικά την παραγωγική διαδικασία. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή ενημέρωσε τις ιταλικές αρχές για τις επιφυλάξεις της σχετικά με την επιλεξιμότητα της επένδυσης, η οποία, για να μπορεί να τύχει ενίσχυσης, θα έπρεπε να αποσκοπεί αποκλειστικά στην προστασία του περιβάλλοντος. Στην απάντησή τους, οι ιταλιές αρχές κοινοποίησαν νέα στοιχεία σχετικά με τις επιλέξιμες επενδύσεις και τις σχετικές ενισχύσεις και υπογράμμισαν τα οικονομικά οφέλη που αποκόμισε η ACB, ιδίως εκείνα που σχετίζονται με την ανακύκλωση ορισμένων οξέων κατά τη διαδικασία αποσκωρίωσης. Τα οφέλη αυτά, τα οποία υπολογίζονται σε 100 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες ετησίως, δηλαδή συνολικά 1 δισεκατομμύριο ιταλικές λίρες σε μια περίοδο δέκα ετών, αφαιρέθηκαν και το αρχικό ποσό των επιλέξιμων επενδύσεων μειώθηκε από 13 σε 12 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες.

Κατά συνέπεια, με εξαίρεση τις επενδύσεις για την επισκευή των επικαλύψεων των κτιρίων «Sede» και «Erre», στα οποία στεγάζονται τα κεντρικά γραφεία της εταιρείας και η ίδια η εγκατάσταση, η αξιολόγηση της Επιτροπής ήταν ευνοϊκή όσον αφορά τα άλλα σχέδια περιβαλλοντικών ενισχύσεων.

Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, ήταν δύσκολο για την Επιτροπή να εκτιμήσει εάν η ενίσχυση για έρευνα και ανάπτυξη και η ενίσχυση για την επισκευή των επικαλύψεων των κτιρίων στα οποία στεγάζονται τα κεντρικά γραφεία της εταιρείας και η εγκατάσταση συμβιβάζονταν με την κοινή αγορά. Κατά συνέπεια, ήταν αναγκαίο να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 6 παράγραφος 5 της απόφασης 2496/96/ΕΚΑΧ όσον αφορά την ενίσχυση αυτή.

Η Επιτροπή δεν έγειρε αντιρρήσεις όσον αφορά τις σχεδιαζόμενες ενισχύσεις για τις άλλες κοινοποιηθείσες επενδύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος. Κατά συνέπεια, για τις ενισχύσεις αυτές, για τις οποίες η Επιτροπή δεν έχει επιφυλάξεις, η δημοσίευση στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* της απόφασης για την κίνηση της διαδικασίας αποτελούσε απλώς μια τυπική πρόσκληση στα κράτη μέλη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους στην Επιτροπή σύμφωνα με το παράρτημα του κώδικα ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα.

II

Η Επιτροπή κάλεσε την ιταλική κυβέρνηση να της υποβάλει τις παρατηρήσεις της. Τα άλλα κράτη μέλη και οι ενδιαφερόμενοι τρίτοι ενημερώθηκαν με τη δημοσίευση της απόφασης για την κίνηση της διαδικασίας.

Με φαξ της 28ης Σεπτεμβρίου 1998, η εταιρεία Wirtschaftsvereinigung Stahl γνωστοποίησε στην Επιτροπή τις παρατηρήσεις της, οι οποίες στη συνέχεια διαβιβάστηκαν στις ιταλικές αρχές. Η εταιρεία αυτή ήταν σύμφωνη με την απόφαση της Επιτροπής να κινήσει τη διαδικασία όσον αφορά τις ενισχύσεις για έρευνα και ανάπτυξη και μέρος των περιβαλλοντικών ενισχύσεων που αφορούσαν την επισκευή των επικαλύψεων των εγκαταστάσεων.

Έως τις 12 Οκτωβρίου 1998, η Επιτροπή δεν είχε λάβει άλλες παρατηρήσεις από τα κράτη μέλη ή από ενδιαφερόμενους τρίτους.

III

Στην απάντησή της στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας και στις παρατηρήσεις που υπέβαλαν οι ενδιαφερόμενοι τρίτοι, η ιταλική κυβέρνηση συμφώνησε εν μέρει με τη θέση της Επιτροπής και ανακοίνωσε ότι αποφάσισε να ακυρώσει ορισμένες από τις αμφισβητούμενες ενισχύσεις, προκειμένου να μειώσει τις περιβαλλοντικές ενισχύσεις από 12 447 εκατομμύρια ιταλικές λίρες σε 11 672 εκατομμύρια ιταλικές λίρες και τις ενισχύσεις για έρευνα και ανάπτυξη από 1 600 εκατομμύριο ιταλικές λίρες σε 1 234 εκατομμύρια ιταλικές λίρες. Η ιταλική κυβέρνηση ζήτησε επίσης από τις ιταλικές αρχές την έγκριση να χορηγήσει τις ενισχύσεις που δεν αμφισβητούνται στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας.

IV

Η ACB είναι μια εταιρεία που παράγει τα προϊόντα που απαριθμούνται στο παράρτημα I της συνθήκης ΕΚΑΧ και υπόκειται στους κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις της συνθήκης αυτής.

Το άρθρο 4 στοιχείο γ) της συνθήκης ΕΚΑΧ προβλέπει ότι οι επιδοτήσεις ή ενισχύσεις που χορηγούνται από τα κράτη ή οι ειδικές επιβαρύνσεις που επιβάλλονται από αυτά, υπό οποιαδήποτε μορφή, θεωρούνται ότι δεν συμβιβάζονται με την κοινή αγορά άνθρακα και χάλυβα και κατά συνέπεια καταργούνται και απαγορεύονται εντός της Κοινότητας. Ο κώδικας ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα απαριθμεί ρητά και εξαντλητικά τις εξαιρέσεις από τη γενική απαγόρευση των ενισχύσεων. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, επιτρέπει την έγκριση ενισχύσεων για έρευνα και ανάπτυξη (άρθρο 2), για την προστασία του περιβάλλοντος (άρθρο 3) και για το κλείσιμο επιχειρήσεων (άρθρο 4).

Όπως αναφέρθηκε στο τμήμα I, οι επενδυτικές ενισχύσεις για έρευνα και ανάπτυξη μπορούν να θεωρηθούν ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά εάν είναι σύμφωνες με τους κανόνες που προβλέπονται από το κοινοτικό πλαίσιο για τις κρατικές ενισχύσεις στην έρευνα και ανάπτυξη.

Μετά τις επιφυλάξεις που διατύπωσε η Επιτροπή όταν κίνησε τη διαδικασία, ιδίως εκείνες που αφορούσαν το γεγονός ότι μέρος των ενισχύσεων για έρευνα και ανάπτυξη προοριζόταν για νέες εγκαταστάσεις και νέο μηχανολογικό εξοπλισμό στο πλαίσιο της μερικής αναδιάρθρωσης της μονάδας στο Bolzano, η Ιταλία μείωσε τις επιλέξιμες επενδύσεις κατά 1,8 δισεκατομμύριο ιταλικές λίρες, δηλαδή από 7,8 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες σε 6 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες, και επομένως το νέο ποσό των σχεδιαζόμενων ενισχύσεων ανέρχεται σε 1,234 δισεκατομμύριο ιταλικές λίρες.

Η Επιτροπή σημειώνει την ανέκκλητη απόφαση των ιταλικών αρχών να μειώσουν το επίπεδο των ενισχύσεων για έρευνα και ανάπτυξη κατά το ποσό που αναφέρεται ανωτέρω, αλλά εκτιμά ότι από τις άλλες επενδύσεις, ένα ποσό 2,823 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών που θεωρείται από την Ιταλία ότι αντιστοιχεί σε επιλέξιμες επενδύσεις αποσκοπεί επίσης να στηρίξει τις εμπορικές φιλοδοξίες της ACB για επέκταση του φάσματος των προϊόντων της κατά τρόπο που να της επιτρέπει να διεισδύσει σε νέες και πιο επικερδείς αγορές. Τα προϊόντα υπάρχουν ήδη και παράγονται από ανταγωνιστές της ACB. Επομένως, αντί της ανάπτυξης νέων προϊόντων από ειδικούς χάλυβες, το σχέδιο επενδύσεων αποσκοπεί στον εκσυγχρονισμό των προϊόντων της ACB και των εγκαταστάσεων που είναι αναγκαίες για την παραγωγή τους.

Ωστόσο, τα διαθέσιμα στοιχεία καταδεικνύουν ότι από τις υπόλοιπες επενδύσεις, ένα ποσό 3,177 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών θα διατεθεί για την ανάπτυξη της μεθόδου παραγωγής triplex, η οποία επιτρέπει την εμφύσηση μεθανίου σε υψηλή πίεση για να περιοριστεί η κατανάλωση αργού. Αυτή η καινοτόμος διαδικασία δεν έχει ακόμα χρησιμοποιηθεί σε βιομηχανική κλίμακα από καμία άλλη ευρωπαϊκή επιχείρηση του κλάδου. Εάν είναι βιώσιμη, θα επιτρέψει την εξοικονόμηση ενέργειας και τη μείωση του κόστους απανθράκωσης κατά 20 % περίπου σε σύγκριση με τις παραδοσιακές τεχνολογίες.

Επιπλέον, η Επιτροπή δεν αμφιβάλλει ότι οι οι εν λόγω ενισχύσεις θα τονώσουν το μέρος του προγράμματος έρευνας και ανάπτυξης που επικεντρώνεται στις νέες μεθόδους παραγωγής. Φαίνεται ότι οι ενισχύσεις αυτές επηρέασαν με καθοριστικό τρόπο την απόφαση της εταιρείας να αρχίσει νέες τεχνολογικές έρευνες, επιπλέον των συνήθων ερευνητικών εργασιών της, για την ανάπτυξη της μεθόδου παραγωγής triplex. Για το σκοπό αυτό, η Επιτροπή εξέτασε την εξέλιξη των δαπανών για έρευνα της εταιρείας, οι οποίες σύμφωνα με τις προβλέψεις για το 1998 θα αυξηθούν από 0,5 % σε 1,5 %. Παράλληλα, ο αριθμός των εργαζομένων με πλήρη απασχόληση στο τμήμα αυτό θα αυξηθεί από εννέα σε 16 άτομα.

Τέλος, το ποσό που έχει προγραμματιστεί για τις δραστηριότητες έρευνας και ανάπτυξης το 1998 στο πλαίσιο του κοινοποιηθέντος σχεδίου επενδύσεων είναι αισθητά υψηλότερο από το μέσο όρο του τομέα, ο οποίος κυμαίνεται μεταξύ 0,9 % και 1,1 %.

Έτσι οι μεταβολές στο ποσό που διατίθεται για έρευνα (που διπλασιάζεται, από το 0,5 % στο 1 % του κύκλου εργασιών), στον ριθμό των εργαζομένων στο τμήμα ερευνών (ο οποίος σχεδόν διπλασιάστηκε από εννέα σε 16) και στις επενδύσεις στον τομέα της έρευνας και ανάπτυξης (1,5 % του κύκλου εργασιών, έναντι κλαδικού μέσου όρου της τάξης του 1 %), φαίνεται να καταδεικνύουν ότι στην περίπτωση αυτή πληρούται η προϋπόθεση ότι η ενίσχυση πρέπει να αποτελεί κίνητρο.

Φαίνεται ότι μεγάλο μέρος των εν λόγω επενδύσεων (2,823 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες) δεν καλύπτονται από το κοινοτικό πλαίσιο για τις ενισχύσεις στην έρευνα και ανάπτυξη, εφόσον δεν αποσκοπούν στην απόκτηση νέων γνώσεων για την ανάπτυξη νέων προϊόντων ή/και μεθόδων παραγωγής, και επιπλέον μπορούν να μετατρέπονται ή να χρησιμοποιούνται για βιομηχανικές εφαρμογές ή για εμπορική εκμετάλλευση. Ωστόσο, οι επενδύσεις για την ανάπτυξη της μεθόδου triplex, οι οποίες ανήλθαν συνολικά σε 3,177 εκατομμύρια ιταλικές λίρες, μπορούν να θεωρηθούν ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά.

Η Ιταλία κοινοποίησε στην Επιτροπή την πρόθεσή της να χορηγήσει ενισχύσεις που αντιστοιχούν στο 25 % περίπου του ποσού των εν λόγω επενδύσεων. Επομένως, όσον αφορά τη μέθοδο παραγωγής triplex, οι ενισχύσεις που μπορούν να εγκριθούν για έρευνα και ανάπτυξη ανέρχονται σε 794 εκατομμύρια ιταλικές λίρες.

V

Όσον αφορά τις ενισχύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος, η Επιτροπή σημειώνει ότι οι πληροφορίες που παρείχαν οι ιταλικές αρχές δεν επαρκούν για να μεταβάλλουν την ουσία της αρχικής της εκτίμησης για το συμβιβάσιμο των ενισχύσεων για την επισκευή των επικαλύψεων των εγκαταστάσεων «Sede» και «Erre». Παρόλο που θα εξαλείψουν τους κινδύνους που σχετίζονται με τον αμίαντο, οι εργασίες αυτές ήταν ήδη αναγκαίες λόγω των ιδιαίτερα σοβαρών φθορών που είχαν υποστεί οι οροφές των δύο κτιρίων. Υπάρχουν ωστόσο ενδείξεις ότι οι εργασίες αυτές θα είχαν πραγματοποιηθεί σε κάθε περίπτωση, ακόμα και εάν δεν υπήρχαν προβλήματα αμιάντου, εφόσον η κατάσταση των επικαλύψεων καθιστούσε πλέον τις εργασίες αυτές ιδιαίτερα επιτακτικές και επείγουσες, όπως φαίνεται από τις εκθέσεις που οι εμπειρογνώμονες υπέβαλαν στην Επιτροπή.

Σύμφωνα με τον κώδικα ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα, και ιδίως με το παράρτημά του, η Επιτροπή συμπεραίνει ότι οι οικολογικές επενδύσεις για σχέδια των οποίων η υλοποίηση δεν μπορεί πλέον να καθυστερήσει, δεν είναι επιλέξιμες για περιβαλλοντικές ενισχύσεις.

Αυτό σημαίνει ότι οι κοινοποιηθείσες ενισχύσεις για επενδύσεις που ανέρχονται σε 6,5 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες και προορίζονται για την επισκευή των επικαλύψεων των εγκαταστάσεων «Sede» και «Erre» δεν μπορούν να εγκριθούν.

Κατά συνέπεια, οι κρατικές ενισχύσεις για την ανακατασκευή των επικαλύψεων των δύο εγκαταστάσεων δεν μπορούν να εγκριθούν. Η συνολική ενίσχυση για τις επενδύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος, οι οποίες ανέρχονται σε 43 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες (το κοινοποιηθέν ποσό των 49,5 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών μείον 6,5 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες για την ανακατασκευή των επικαλύψεων), δεν μπορεί επομένως να υπερβεί το συνολικό ποσό των 11,145 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών, δηλαδή 9,390 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες (30 % επενδύσεων ύψους 31,3 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών) συν 1,755 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες (15 % απομενόντων επενδύσεων ύψους 11,7 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών).

Τέλος, η Επιτροπή σημειώνει ότι δεν είναι δυνατόν να εγκριθεί μια αύξηση της έντασης της ενίσχυσης, όπως στην περίπτωση μιας επένδυσης για την προστασία του περιβάλλοντος που θα πραγματοποιούσε μια ΜΜΕ, εφόσον η ACB, η οποία είναι μέρος του ομίλου επιχειρήσεων σιδήρου και χάλυβα Valbruna di Vicenza, απασχολεί πολύ περισσότερους από 250 εργαζομένους,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η κρατική ενίσχυση, ανώτατου ακαθάριστου ποσού 11,145 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών, την οποία η Ιταλία προτίθεται να χορηγήσει στην Acciaierie di Bolzano SpA για τη χρηματοδότηση επενδύσεων για την προστασία του περιβάλλοντος συμβιβάζεται με την κοινή αγορά άνθρακα και χάλυβα.

Άρθρο 2

Η κρατική ενίσχυση, ανώτατου ακαθάριστου ποσού 794 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών, την οποία η Ιταλία προτίθεται να χορηγήσει στην Acciaierie di Bolzano SpA για τη χρηματοδότηση επενδύσεων για έρευνα και ανάπτυξη συμβιβάζεται με την κοινή αγορά άνθρακα και χάλυβα.

Άρθρο 3

Εντός δύο μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης της παρούσας απόφασης, η Ιταλία θα γνωστοποιήσει στην Επιτροπή τα ποσά των ενισχύσεων που χορήγησε στην Acciaierie di Bolzano SpA, προκειμένου να επιτρέψει στην Επιτροπή να εξακριβώσει εάν τα ποσά αυτά υπερβαίνουν εκείνα που καθορίζονται στα άρθρα 1 και 2.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ιταλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 28 Οκτωβρίου 1998.

Για την Επιτροπή

Karel VAN MIERT

Μέλος της Επιτροπής